Ч. 257. (428). Львів, Пятниця, дня 20 жовтня 1916. Рік II.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника 6 сот. На провінції 8 сот. В зайнятих територіях 4 коп.

політична, економічно-суспільна й літературна ґазета.

Виходить що дня рано кромі понеділка.

Умови передплати у Львові:

На рік	18·— К.
„ півроку	9·— „
„ чвертьроку	5·— „
„ місяць	1·80 „

В краю і державі:

На рік	24·— К.
„ півроку	12·— „
„ чвертьроку	6·— „
„ місяць	2·40 „

За границю:

В Німеччині	28 мар.
В Америці	8 дол.
В инших державах	40 фр.

Реклямації вільні від почтової оплати. Рукописі приймаєть ся лиш оплачені, а звертаєть ся тільки важнійші і застережені. — „Українське Слово“ продають всі бюра по цілім краю.

Адреса редакції, адміністрації й експедиції: ЛЬВІВ, ул. Руска ч. 3.

Світова війна.

З німецького сойму.

Головна комісія сойму, продовжуючи свої наради над справою зміни постанов що до стану облоги прийняла внесене поступовців, аби просити державного канцлера, щоб „скасовуючи пруську уставу про стан облоги, предложив впрост соймови проєкт нової устави, управильнюючи умови і форму оголошеня воєнного стану та наслідки того оголошеня в союзних краях.

Далі — комісія приступила до нарад над справою пресової цензури, над внесенєм соціяльних демократів в справі приверненя свободи преси та над внесенєм посла Бассермана що до осібного проєкту устави.

Відповідаючи на ріжні скарги в справі завішеня дневників і діяльности цензури, державний секретар Гельферіх освідчив, що розуміє, на які трудности наражує дневники цензура, але не можливо відділити військову цензуру від політичної. Доказом того є напр. справа підводних човнів. Канцлер в міру можливости старав ся задоволити бажаня що до лагіднійшого примінюваня цензури. Обіцянки що до постепенного обмеженя цензури сповнено. Дано волю писати про внутрішні справи та про господарську політику, одначе під тою умовою, щоби не виникали взаємні, викликані ненавистю, напади та не було яскравих нарушень внутрішного спокою.

Біда Москалів в Карпатах.

„Русское Слово“ пише про бої в Карпатах: Російське військо бореть ся останними часами в дуже тяжких умовах. Почали ся страшні снігові завії. Нема ніяких кватир, довіз прямо не мислимий. Ворог має великанський засіб батерій, що дишуть пекольним огнем. Ми зміцнюємо наші рукопашні наступи безнастанно, але наші жовніри, наслідком безвпинних недостач, неначе в полусні. Ворог натомість, усе зміцнює огонь скорострілів. Наші наступи мають прямо геройський характер. Сама готовість до пожертвованя поодиноких людий росте до нечуваних розмірів.

Греція в кіхтях антанту.

До медіолянських часописий доносять з Атен, що на прикінці перегляду моряків, звернув ся король до офіцирів з промовою, в якій похвалив їх за вірність і додержане присяги, та обіцяв боронити їх проти кождого, хтоб на них наставав. Після того, як король віддалив ся, уладжено демонстрації проти антанту. Проти грізної постави демонстрантів мусіло виступити військо. Демонстранти узявши грецький і американський прапори, пішли під американське посольство, де підносили оклики проти антанту. Ушкоджено дім Венїзельоса. Ходили поголоски, що небаром прибуде американська ескадра.

ЛЮҐАНО. Атенська аґенція доносить: В Пірей причалили два пароходи антанту з 1000 моряками, яких тут висадили; вони обсадили ратуш і двірці в Атенах і Пірею, як також батерії в Кастелля. Відтак вислано 150 моряків з двома скорострілами до Атен, де вони обсадили міський театр. В місті спокій. Скликане раду міністрів.

ЛЬОНДОН. „Daily Mail“ доносить з Атен під датою 17. жовтня. Доля короля і правительства висить на волоску. Коли президент міністрів зложив вчера звідомлене про те, що адмірал Фурис не згодив ся на злагіднене домагань коаліції, звернених під адресою грецького правительства, впали нагальні слова. Президент удав ся відтак до міністерства заграничних справ, де висловив замір уступленя. По конференції в міністерстві заграничних справ, рішив ся врешті президент не вносити просьби о димісію. Коли вечером, висаджено на сушу французьких моряків, президент міністрів удав ся до короля, якого застав в найбільшому обуреню. Король сказав: Мені не остаєть ся вже нічого иньшого, як піти з моїми до Лярісси. Президент міністрів не зміг відвести короля від того заміру, супроти чого скоро поїхав до Атен, де порадив ся зі Скульдісом, Гунарісом і Драґумісом. Вони удали ся, на просьбу премієра до Татої, щоби спинити короля від заміреного кроку. В виду їх просьб, обіцяв король на разі

ПАВЛО ВЕРЛЄН.

Виклятий поет.

(З ґалерії: „Les poètes maudits“.)

Трістан Корбєр був Бретонцем, моряком і передовсім гордим насмішливцем. Поет з потрійної криці. Бретонець, який не сповнював релігійних практик, та вірував — в чорта; моряк, що не належав до маринарки ні воєнної, ні торговельної, моряк з покликаня, шалено закоханий в море, на яке залюбки випливав підчас бурі; був неприборканим їздцем на сім найбурливійшім кони (оповідають чуда про його божевільні вибрики). Успіх і слава, для нього недостойні були навіть погорди: обі сї людські дурниці не могли збудити навіть на хвилю його спожаліня для себе.

Лишім на боці чоловіка, який стояв так високо, і говорім про поета.

Як віршописець, Корбєр в своїх римах і ритмах не дав нічого непогрішимого, значить нудного. А ніхто з Великих, — почавши від Гомера, який иноді усипляє, скінчивши на дуже людськім по сути Ґете, не казати вже про Шекспіра, який був більш як неправильним, — не є так непогрішимим, як саме він: Непогрішимі се... такі і такі. Лісові дерева, бувають такі, сякі і ще инакші. Корбєр був просто — з крови і кости.

Його вірш живе, смієть ся, плаче дуже рідко, глузує собі порядно, а ще ліпше бляґує. Впрочім гіркий і солоний як його любимець — океан, але ніколи не заколисує на сон, що иноді трапляєть ся сьому його бурхливому другови. Як океан, він тче мережево з промінів сонця і зір у мерехтіню фосфоризуючого моря і розшалілих бурунів.

Корбєр на якийсь час стає Парижанином, але без брудного малокрамарства. Він хрипить, часом йому стає недобре, іронія в нього гладка і жорстока і жовч і горячка і ґеніяльне огірчене аж до невисловленої веселости.

Приміром „Поміч“:

„Коли моя ґітара, яку я знов направляю, сей тричі варварський індіянський „крісс“, — крик болю, дерево кари, пушка злоби, — не грає добре...

Коли мій огірчений голос не може оповісти тобі моїх солодких мук...

То ремесло се є собаче!

Коли моє зажарене циґаро, сей мій компас і морська ліхтарня, не вспіє звести тебе на манівці, то се жар пустий і зайвий!...

Коли моя погроза, — воздушна труба, що проходить,— стратила свій чар, — так се лише вите німого...

Коли моя душа є огненним морем, ще не має ні одної правдивої филї — так те все тільки... стоплені леди.

Я відходжу!“

Заки перейдемо до сього Корбєра, який є нам близший, задержимо ся на хвилю на Корбєрі парижськім, який усім погорджує і глузує зі всіх і вся, не виймаючи самого себе.

Прочитайте його „Єпітафію“:

„Він убив себе жаром або вмер з лінивої безвлади; якщо він жив, то лише через забуте. Ось що полишає він по собі:

— Одиноке, чого він жалував, се те, що не міг бути своєю власною любкою. Він не вродив ся для ніякої цїли. Доля кидала ним на всі боки, і він був весельчаком-арлекіном, фальшивою сумішкою всього, чимось — сам не знаю чим. Був зі золота — а без гроша при душі; нерви — без нерву; сила — без сил; розгін з паралїжом.

Душа — без скрипки. Любов — та злий джиґун був з нього. За богато кличок було в нього, щоб міг мати імя“...

А дальше ще забавнійші очеркненя:

— Не був позером, бо позував на унікат; був наївний, старанно намагаючи ся виглядати занадто цинічним; не вірив в ніщо і вірував у всьо. Його смак основував ся на несмаку. — — — Був занадто самотним, щоб міг сам себе терпіти; тверезий, а все пяна голова; скінчений, а не умів покінчити зі собою.

Він умер, приготовляючись до житя, і жив, готуючи ся на смерть.

Тут спочиває, серце без серця, хибно уміщене. Взагалі — схиблена еґзістенція. І се його найбільший успіх“.

Зрештою, требаби навести цілу частину тому, ні, цілий том його віршів, або радше требаби видати на ново сей його одинокий твір „Жовті кохання“, що появив ся в р. 1873, а який нині дуже трудно подибати:*) давний Вілльон і Пірон мусїлиб признати в Корбєрі часто успішного соперника, а найвизначнійші з поміж правдивих сьогочасних поетів — мистця що найменше тої самої міри.

(Кінець буде).

*) Прим. перекладчика: Видане друге Корбєрових „Жовтих кохань“ появило ся в р. 1891 в парижській накладні Ванїє, яка в р. 1903 видала сей твір ще в-третє.

відложити свій виїзд до Лярісси, але з усього що діє ся, видно, що король думає над обороною Лярісси.

Кореспондент „Daily Mail“ довідує ся, будьтоби на одній із стацій зелізної дороги до Лярісси зібрано 16.000 стрілен і 30.000 скринь із крісовими набоями та 40 полевих армат. На двох других стаціях зібрано 4 до 5 тисяч крісів.

БЕРН. „Matin“ доносить, що військовому переглядови в Атенах приглядало ся 10.000 людий. Підіймали ся оклики: „Хай живе король“ і „Геть з Венізельосом!“

ЛЬОНДОН. До „Times-a“ доносять з Атен: Моряків союзників, що остають під приказами французьких офіцирів, заатакувала грецька поліція. З того приводу йдуть переговори поміж послами антанту а грецьким правительством. Є надія, що непорозуміє буде залагоджене. Тимчасом французький посол просив адмірала Фурнє, щоби инакше урядив контролю над поліцією. Та сама часопись доносить, що американський посол, якому депутація вручила протест проти поступовання антанту, відповів, що його правительство не може мішати ся, але згодив ся на вислане того документу до Америки.

ЛЬОНДОН (Райтер). До „Daily News“ доносять з Атен під датою 17. с. м. Відділ французьких жовнірів вийшов з театру і станув табором в городах, недалеко королівської палати. Відділ зовсім спокійно перейшов улицями міста. В годину опісля, курінь грецької піхоти окружив палату.

Настрій в Атенах.

Атенський кореспондент „Corriere della Sera“ доносить свому дневникови, що ситуація в Атенах в нічім не змінила ся і що скрізь панує цілковитий спокій. Кореспондента дивує навіть захованє ся атенської людности, котра рівнодушно приймила навіть конфіскату грецьких кораблів державами коаліції. Не занотовано жадного чинного виступу, жадного публичного протесту. Навіть преса здебільшого заховує ся пасивно і коментує зайнятє кораблів в цілком спокійнім тоні. Преса партії Венізельоса уважає те за конечність, з огляду на потребу усунути небезпеку, котра загрожувала коаліції з боку грецького правительства, що мало охоту заатакувати коаліційні війська з заду. Одначе преса партії Гунаріса бачить в поступованю союзників надуживє всяких прав свободи і вільности та бажане силою примусити Грецію до виступленя по стороні коаліції.

Румунія має прилучити ся до льондонської конвенції.

Французькі дневники доносять, що на будучім засіданю коронної ради в Букарешті порішено буде прилучити ся до льондонської конвенції, на підставі котрої кожда з воюючих держав, належачих до коаліції, зобовязує ся не заключувати з неприятелем окремого миру.

Брусілов — виновником неповоджень в Румунії.

Воєнний кореспондент „Нового Времени“ довідує ся з військових кругів, що, на їх думку Брусілов є одиноко відповідальним за теперішнє положенє в Румунії. Се-ж він був тим, котрий з усіх сил боронив одностійности своєї армії і уперто виступав против евентуального вислання більшого російського відділу на румунський фронт. Завдяки його опору російська поміч не була вислана і Румунія якийсь час була позіставлена своїм власним силам. Чи в тій справі зайшла тепер якась зміна, чи опір Брусілова нарешті зломано, про те кореспондент „Нового Времени“ нічого не пише.

Клопоти Росії.

„Русскія Вѣдомости“ призадумують ся над тим, чи Росія успіє протягом зими заосмотрити ся у відповідний засіб амуніції, особливо тяжких армат і скорострілів. „Русскій Інвалид“ висловлює переконане, що тим разом повинна офіціяльна Росія звернути більше уваги в бік Японії аніж Америки. О скілько японські фабрики зможуть доставити відповідну скількість армат, се питане будучини, в кождому одначе случаю, повинно петроградське правительство поробити відповідні заходи в тому напрямі.

Україножерний курс в Росії.

Усі праві і націоналістичні російські часописи згоджують ся в тім, щоби після війни протиукраїнський курс не тілько не змінив ся в користь Українців, але, що слід його заострити. „Колоколъ“ доказує, що становище Українців супроти Росії підчас війни було мало того, що неприхильне, але й вороже. „Русское Знамя“ боїть ся українського сепаратизму і проповідує найдальше йдучу нетерпеливість для всього українства.

Кінець кінців звертає увагу Українців, щоб хоч тепер, з огляду на російські погрози „змінили фронт“.

Японсько-китайський конфлікт.

БАЗИЛЕЯ. „Русское Слово“ повідомляє з Пекіну, що японсько-китайський конфлікт, здаєть ся — неминучий. Японія розпочала мобілізаційні приготовання. Вивіз амуніції зарезервовано для власних потреб. Також японська фльота отримала розказ не приймати аж до дальшого зарядженя жадних транспортів, призначених для заграниці.

СТОКГОЛЬМ. „Новое Время“ довідує ся з Мукдену, що в Манджурії коло Шунг-Гун згромаджено японські війська — нібито для відбутя маневрів.

Пекло над Соммою.

Три народи, передовики европейської культури Німці, Французи і Анґлійці, кидають ся там на заході на себе як льви і гризуть ся з завзятістю тигрів. Німці станули як мур, у якого стіп заливають ся кровю анґльо-французькі армії. Те, що вони позискали, тих кілька кільометрів побоєвища є нічим супроти тих безмірних жертв, барикад із людських тіл. Німці показали на ділі, що проломити їх лінії не можна. Вороги, за всяку ціну старають ся переконати себе і світ, що так не є.

Боротьба веде ся з вирахованем, на малих ледви однокільометрових відтинках, при ужитю усіх технічних средств, на які здобув ся геній сих народів. І мимо того все те даремне.

Із Вольфового бюра довідуємо ся про крівалі бої, що розіграли ся над Соммою від 9. до 13. с. м. Дня 12. с. м. напирав ворог шість разів, по велитенськім гарматнім підготованю, кинув ся до наступу в непроглядних масах 6 до 10 лав, що плили одна за другою. За ними маширували дальші кольони з офіцирами на конях. З криком кинули ся вони на німецькі окопи. Але даремно. Цілі маси анґльо-французьких військ прямо покошено і знесено німецьким огнем.

Перед лісом Сан Пер лягла барикада людських тіл.

Другої днини ворожі наступи ослабли. Пролім задуманий 12. с. м. вповні не вдав ся. Полонені зізнали, що французькі сотні обмежили ся до числа 50 людий. Полонені вважають наступ 12 с. м. безуспішною, безвиглядною різнею. В французькій армії огірченє і знеохота. Тим більше завзятє і самопевність по стороні німецьких військ. Всякі дані говорять, що бої над Соммою наближують ся до кульмінаційної точки.

„Бремен“ не затоплена!

З письма команданта 2. корпусу, зверненого до редакції часописі „Pommersche Tagespost“, яка пустила поголоску про затоплене підводного торговельного судна „Бремен“, довідуємо ся, що ся поголоска неправдива.

Російське звідомлене.

З дня 16. жовтня.

На західнім фронті: В околиці двірця в Прудах 12 с. м. на південний захід від Сморгоня, німецький літак, поцілений нашими стрільцями, мусів спустити ся. Летунів ми забрали в полон. На північ від Коритниці завзяті бої тривають далі.

Ворожі протинаступи відперто. Ворог уживав ручних ґранатів з трійливими ґазами. Хоробрий полковник, командант полку Куритов ранений.

В околиці Зборова завзяті бої. На північ від Станіславова хотів ворог виступити до наступу зі своїх ровів. В околиці Керешмезо і Кірлібаби завзяті наступи ворога, але безуспішні. Ми взяли там в полон 17 офіцирів і 1170 жовнірів.

На південь від Дорна-Ватри веде ворог великі сили до офензиви. В ночи з 15 на 16. с. м. в околиці ріки Незда заатаковано ворога, що находив ся в засідці і примушено його до утечі. Ворог полишив 4 вбитих, в тім одного офіцира. Наші стежі забрали тіло офіцира зі собою. На південь від Скробової ранений полковник Івановскій. В околиці Коритниці і Болшовець завзяті бої тривали далі. Ворог виконує завзяті протинаступи. Огонь, що триває без упину підіймає ся до великого напруженя. В околиці Дорна-Ватри відперли ми усі ворожі наступи.

В Добруджі огонь на цілому фронті.

Болгарське звідомлене.

З дня 18. жовтня.

Македонський фронт: На схід від озера Преспа і на луку Черни значна діяльність артилерії. Наступ двох муринських компаній в околиці села Неґоцані ми без труду відперли. Потерпівши тяжкі втрати, неприятель цофнув ся в непорядку. По сильним арматнім приготованю неприятель рушив до наступу коло села Слівница і Тарнова і коло узгіря Доброполя, але наступ скінчив ся на нічім, а неприятель потерпів великі втрати. В Долині Моглєніци, звичайний огонь арматний і карабіновий. Неприятельський літак без наслідків обкидав бомбами Прілеп і один шпиталь. По обох сторонах Вардару слабий арматний огонь. Спроба неприятельської піхоти посунути ся до наших становиськ на південь від озера Дойран не удала ся. У підніжа Беласіца-Планіна спокій. Над Струмою неприятельська артилерія обстрілювала кілька заселених місцевостий перед нашим фронтом. На побережу Еґейського моря неприятельська фльота бомбардувала узгіре коло Орфано і гостинець з Кавалії до Драми.

Румунський фронт: Панує спокій. Положенє не змінило ся.

Ріжні вісти.

ЛЬОНДОН. З Льонґ—Брене повідомляють: Вільсон заявив, що його особиста просьба до европейських правительств про участь в забезпеченю живністю мешканців Польського Королівства, відданих на голодову смерть, не осягнула цілн. Надійшли відповіди Анґлії, Франції, Австро-Угорщини, Німеччини, але „істотні ріжниці думок“ унеможливили угоду.

НОВИНКИ.

— До Вп. народнього учительства! В суботу 14. Х. відбули ся перші сходини Укр. нар. учительства Галичини і Буковини у Відни в льокали Укр. Зап. Комітету (Wien VIII. Strozzigasse 32/12), на якім порішено, з огляду на час і обставини, серед яких проживає тепер Укр. народнє учительство, відновити діяльність бувшого Інформаційного Комітету для укр. народн. учительства Галичини і Буковини, який містив ся при Langegasse 20.

Слідуючі сходини відбудуть ся в суботу 21. Х. у згаданім висше льокали о год. 4½ по полудни, на які запрошуємо всіх Вп. Товаришів і (шок), що перебувають у Відни.

При сій нагоді звертаємо ся ще раз до всіх Вп. Товаришів і (шок), які перебувають поза Віднем, надсилати адреси. Всі письма просимо слати на адресу: А. Гранківский Wien VIII. Strozzigasse 32/12.

— Похорони поета з військовими почестями. Заграничні дневники доносять, що на зарядженє еспанського правительства — похорон померлого недавно знаного еспанського поета і політика Ечеґарая відбув ся з військовими почестями, приписаними для похорону командуючого маршалка. Підчас похорону ціла військова залога Мадриту творила шпалір на улицях міста аж до цвинтара. Коли похоронний похід переходив коло будинку театру, театральна орхестра відіграла похоронний марш, а артистки театру обсипали цвітами трумну поета.

— Чорні круки. Уже летять на жир, вже крачуть. Після донесень з Петрограду, протопресвітер при штабі південно-західного фронту дістав до диспозиції 30 попів, які мають розіслати ся по зайнятих областях Галичини і Буковини.

— До рахункової служби в намісництві в Бялій можуть бути приняті пані, обзнакомлені з бухгалтерією. Першенство будуть мати ті кандидатки, котрі викажуть ся свідоцтвом зложеного іспиту з державної рахунковости. — Подаяя відповідно удокументовані належить вносити до редакції рахункового департаменту ц. к. намісництва в Бялій.

— Новий ґубернатор Холмщини. Російські дневники повідомляють, що правительство заіменовало державн. радн. Савелова Холмським ґубернатором. Факт сей — в звязку з опублікованєм нової устави судівництва в ґуб. Холмській — вказує на те, що Росія не має наміру зрезиґнувати з Холмщини.

— Звинене каси державних довгів. На основі найвисшої постанови з дня 8. серпня звинено касу державних довгів з днем 21. с. м., а її аґенди передається від 23. с. м. центральній державній касі. Є це одно з тих розпоряджень, які переводить міністерство скарбу в реформі касових і обрахункових справ. Для сторін не виходять з того ніякі переміни в способі подань і виплати.

— Заразні недуги у Львові. Після виказів заразних недуг за минулий тиждень, на дифтерію занедужало 6 осіб з міста і 3 чужі, на плямистий тиф 1, на черевний тиф 6, на червінку 8 з міста і одна чужа.

— Повішенє російських полонених за злочин розбою і убийства. 13. с. м. повішено в Темешварі на Угорщині російських полонених Івана Елїстратова, Василя Куровдакова і Василя Чуролова, засуджених за злочин убийства і розбою, доконаного ними в Дебричині на вдові по Михайлі Біді, якої дочку знасилували і забрали їй 480 корон. Злочинців, з яких Елїстратов мав більше убийств на совісти, викрито уже другої днини після злочину, до якого усї признали ся.

— Також промисл. На віденському бруці появила ся якась спеціялїстка від обрізуваня молодим дівчатам кіс. Вона заманює їх до каменичних брам і тут відрізує їм коси, певно на продаж фризієрам, а може, як це вже бувало, переслїдувана хоробливою манією. Спеціялїстка від того рода „промислу" покищо не приловлено.

— Смерть заговірника. В меллерсдорфському карному заведеню помер останніми днями 62-лїтний Мітар Керовіч зі Зворника, що в 1914 р. разом зі своїми синами переховував Прінціпа і Грабеця. Його засуджено тоді за державну зраду і участь в скритоубийстві на досмертну тюрму, в якій отсе помер.

— З почти. В наслідок рескрипту Міністерства торговлі з дня 20. вересня 1916 р. ч. 27.622/II. пригадує ся поученє в справі висилки листів до заграниці.

Як відомо, листи висилані за границю підлягають тепер військовій контролї. Тому лежить в інтересі загалу при формованю і стилізованю листів оминати все, що моглоб утруднити і припізнити військову цензуру.

В сім згляді поручає ся загалови перестерігати отсї формальности:

1) Зміст листу не повинен переступати двох сторінок аркуша чверткового формату.

2) Поручає ся уживати до листів білого а що найменше ясного паперу.

3) Письмо має бути виразне і легко відчитне.

4) Відступи межи віршами не повинні бути за вузькі, а з окрема поодинокі вірші повинні іти рівнобіжно до себе.

5) Повинно ся уживати коверту з поодинокого паперу або иньшого матеріялу а не уживати коверт з шовковою підкладкою.

6) До листів не повинно ся долучувати додатків з писемними відомостями. Тільки до листів купецьких, яких зміст може обіймати більше як дві сторінки аркуша, можна долучити рахунки, цінники і иньші подібні додатки купецького змісту.

Заприміче ся що непридержуванє повисших формальностий може спричинити навіть кількотижневу проволоку у висилці зглядно перевозі посилки.

Вкінци булоб вказане обмежити переписку до заграниці до наконечних потреб, позаяк тоді переписку сю буде можна о много скорше і правильно пересилати до місця призначеня.

Тепер вільно висилати призатні пакети тільки до слїдуючих почт полевих зглядно етапових означених числами:
5, 5/III, 8, 9. 11, 13, 19, 19/II, 20, 20/V, 24, 36, 37, 39, 40, 42, 45, 47, 49, 51, 54, 55, 60, 63, 66, 69. 76, 79, 80, 84, 88, 95, 102, 110, 111, 113, 125, 128, 131, 133, 137, 138, 140. 145, 146, 147, 148, 153. 165, 167, 167, 175, 176, 177, 178, 180, 181, 183, 184, 185, 188, 189, 190, 191, 203, 207, 215, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 226, 227, 229, 237, 239, 250, 252, 253, 255, 258, 259, 260, 267, 270. 271, 273, 274, 276, 277, 278, 281, 282, 283, 284, 286, 287, 288, 289, 291, 292, 294, 295, 302, 307, 315, 316, 317, 318, 319, 323, 324, 334, 335, 336, 338, 340, 352, 354, 364, 368, 369, 371, 372, 376, 377, 378, 385, 386, 386, 387, 389, 390, 392, 393, 399, 400, 400/II, 400/III. 401, 403, 404, 405, 407, 444, 444/II, 444/III, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 517, 600, 602, 607, 608, 611, 612, 613 і 630.

Всї иньші повисшою листою не обняті полеві почти суть для приватного руху пакетового замкнені.

— „Vorwärts" виходить далї. Президент соціяльно-демократичної партії заявляє в часописї „Vorwärts", що на порученє начальної команди в редакцію часописі вступає один член партійної президії, з уповажненєм рішаючого голосу про зміст часописї. Супроти того начальна команда знесла завішенє видавництва.

— Цікаве воєнне вінчанє. В Інсбруку відбуло ся вінчанє княжни Тереси Гогенльоге з підхорунжим, фармацевтом Оттоном Коляйзеном. Оттон Коляйзен, син простого промисловця із Штайну над Дунаєм, студіював у Відни і з вибухом війни став в рядах. В поли захорів, а перевезений до шпиталю в Інсбруку, познайомив ся з княжною Гогенльоге, що ходила коло хорих. Знайомість покінчила ся вінчанєм молодої пари дня 13. с. м.

— Огірчене в польському колї. Польський посол Дембский звернув ся до презеса польського Кола Біліньского листом, в якому звертає увагу екселенції на конечність скликаня польського кола, де між иньшими читаємо таке:

„Відоме вам, ваша екселенціє, огірчене, яке запанувало в польському колї, відбутому в Кракові по його exposé і з якою острою критикою з боку усїх бесїдників зустріли ся виводи, виголошені проф. др. Яворським, містоголовою Начального Народного Комітету.

А впевнюваня богатьох бесїдників, що парляментарне польське коло, не має за собою більшости суспільної опінії, хиба як не мож краще доказують, що тих справ не можна трактувати фаміліярно, що не можна брати на свої плечі усего тагару відвічальности перед Богом і народом і треба як найскорійше скликати польське коло на наради до Львова, або до Кракова".

Посол Дембский вірить, що його думка є без сумніву думкою усїх Поляків.

— „Грушка Лїнзінґена". На городі окружного суду в Стрию находить ся межи иньшими молода грушка (щепа) благородного ґатунку, яку завідатель города п. Бурчак минувшого року наименував „грушкою Лїнзінґена" на памятку, що сей славний вожд полудневої нїмецької армії по освободженю Стрия якийсь час стояв на кватирі в судовім будинку. Сього року з початком жовтня грушка ся несподївано другий раз зацвила — і богато цікавого народу — межи иньшими чужосторонні офіцири збігають ся оглядати „чудо", бо дуже рідко лучає ся, щоби грушка в однім році мала другий цвіт. Частійше се буває у яблунь, черешень, вишень і иньш. Опінія в листі що до „чуда" поділена: Одні віщують для Лїнзінґена нові побіди, другі „скорий мир" і то сепаратний з Росією, бо Лїнзінґен проводить на російськім фронті.

— Катакомби в Еґер. В останніх часах відновлювано францішканський костел в Еґер, що знищений пожежою 1270 р. був відбудований і наново посвячений за цїсаря Рудольфа Габсбурського 1285 р. При теперішній реставрації найдено в фундаментах західної бокової нави, під вівтарем св. Франціска, довгу склеплену гробницю, що простягаєть ся й поза церкву під поверхнею колишного тюремного подвіря і там розгалужують ся в підземні, перехрестні ходи. Ходи сї тут такі самі, як в римських катакомбах. В бокових стінах ходів є по три поверхи з нішами, в яких стоять замуровані домовини. Деякі з них отворено і найдено спорохнілі останки покійників, що спочивали тут цілі століття. Приступ до тих підземних ходів закритий камяною плитою, що лежить перед згаданим вівтарем св. Франціска.

— Як російська цариця подорожує? Представник паризького дневника „Journal" в російській головній кватирі Поль Еріо мав не щодавно нагоду бачити в перезді російський двірський поїзд, в котрім їхала російська цариця Александра зі своїми доньками. Се було на невеликій зелізничій стації Охра коло Днїпра. Двірець був, як звичайно, переповнений військовими і цивільними пасажирами; більше як 500 селян і низших урядників чекали там на поїзд. Несподївано зявили ся кінні жандарми і вмить очистили сходи двірця та відогнали товпу за огорожу. Ніхто не знав, о що ходить, але всї сліпо повинували ся приказам жандармського команданта. Кілька минут пізнїйше показали ся клуби диму наближаючого ся до стації поїзду, котрий відразу пізнати можна було, що се царський поїзд. Поїзд зупинив ся на стації, бо треба було набрати води до льокомотиви, і через цілий той час — більше як чверть години — не видно було нічого, що діяло ся в ваґонї. Занавіси були все спущені. Лиш в той момент, коли поїзд знов рушив, відсунули ся занавіси і при вікні ваґона показала ся убрана в білу сукню дама без капелюха з цілком сивим волосєм, але ще молодим обличєм. Вона повитала товпу, а товпа їй кланяла ся. Се була жінка Миколи II., цариця Олександра Федоровна. З сусїдного вікна виглянули також дві білявї дівочі голови; се були великі княжни Татяна і Марія, що повітали товпу маханєм руки. Товпа не видала жадного звуку. Се була цілком мовчазна ява. По кількох моментах двірський поїзд, що віз царицю і її доньки до головної кватири царя, зник і пасажирів знов пущено на сходи.

Бібліоґрафія.

Календар „Русалка" на 1917 рік, 3-ий річник. Накладом А. Окпиша. Ціна 30 сот.

ПОМЕРЛИ.

Данило Харовюк, управитель школи в Підзахаричу на Буковині, тепер кадет-асп. 22 п. кр. оборони, помер 14. с. м. в резерв. шпиталі в Тешинї в 32 р. життя. З Покійним зійшов зі світа один з найсвідомійших та найдіяльнійших членів буков. учительства. Покійник був діяльний м. и. на літературнім поли. Його праці печатались в Л. Н. Вістнику і ин. видавництвах. Осиротив жінку і двоє дрібних діточок. В. Й. П.

ОПОВІСТКИ.

Пятниця, дня 19. жовтня 1916.

Нині: 20. жовтня гр.-кат. Сергія М., римо-кат. Феліціяна.

Завтра: 21. жовтня гр.-кат. Пелагії, римо-кат. Уршулї.

○ Зі „Сокола Батька". Рухові вправи для пань розпочинають ся в „Соколі" дня 2. падолиста 1916 і відбувати ся будуть що вівторок, четвер і суботу від год. 5—6 по полуд. Вписи в понедїлки і пятниці від год. 5—6 по полуд. в „Соколі" вул. Руська ч. 20, а від 2. падолиста в годинах руханкових. Вправи для учеників і дітий будуть оголошені пізнїйше. — Управа.

Послїдні вісти.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 19. жовтня 1916.

На східнім фронті.

Фронт ґенерала кавалерії архикнязя Карла:

Бої на полудневій а полудн.-східній границі Семигороду тривають дальше.

Фронт ґенерала пільного маршалка князя Леопольда Баварського:

На полудне від Зборова успішні виправи наших передних сторожий. В области армії ґен. полк. Терстіянського відперто наступи відділів російської ґвардії, а над горішним Стоходом заволоділи кілька неприятельських ровів.

На італїйськім фронті.

Бої в области Пасубіо відновили ся з більшим ще завзятєм. Лїґурійська бриґада, побільшена відділом Альпінів, наступала на наші становиска на північ від верха сеї гори. Місцями повело ся неприятелеви вдерти ся до нашої передної лінїї. Хоробрі полки тирольських цісарських стрільців чч. 1 і 3 відзискали всї становиска, полонили команданта баталїону з 10 иньшими офіцирами і 135 рядовими і 2 скорострілами. Поновлені наступи Італїйців відперто. Сильні неприятельські відділи, громадженї перед узгірєм Соіте, задержав на місци наш арматний огонь. На иньших фронтах місцями артилєрійські бої.

Наші летупи обкинули бомбами Фалькано і Костаніявіцца.

На півд.-східнім фронті.

В Альбанії нема нічого до сповіщеня.

Заступник шефа Ґенерального штабу пільний маршалок-поручник Ф. Гефер.

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

На західнім фронті.

Фронт пільного маршалка баварського наслідн. престола Рупрехта:

На північ від Сомми вчерашний день був знов днем ведиких успішних боїв. В тяжких змаганях ударемнено нову пробу Анґлійців проломити наші лінії поміж Лєсар а Морваль. Їх приступи, які там від розцвіту аж до полудня звертали ся против наших становиськ, завзято боронених, або рукопашнього боронею або протинаступами відзискуваних, почасти зломили ся вже в нашім сильнім добре спрямованім арматнім огнем. Незначний англійський зиск терену на північ від Окур Ляббе і Ґедекур, а французькі в Саї і на полудневім березі Сомми поміж Біяш а Лямезонет у вечірнім наступі не рівноважить тяжких, крівавих втрат неприятеля.

На східнім фронті.

Фронт ґенерала пільного маршалка князя Леопольда Баварського:

На північ від Цинївки здобули ми неприятельські рови на західнім березі Стоходу, а коло Бубнова відперто наступи військ російської ґвардії, причім неприятель мав значні втрати.

Фронт ґенерала кавалерії арх. князя Карла:

В провалях на румунській границі зводимо успішні боротьби.

На балканськім фронті.

Фронт ґенерала пільного маршалка Макензена:

Не зайшло нічого важного.

Фронт македонський:

Над Черною розвинули ся нові бої.

Перший ґенеральний кватирмайстер Людендорф.

З Греції.

ЛЬОНДОН. „Morning Post“ довідує ся з Атен дня 17 с. м., що Лямброс відбув довшу нараду з франц. послом, який заявив, що франц. маринарка вступила на грецьку землю по причині недільних заворушень резервістів і понеділкових неприязних демонстрацій. Не є се обсаджене міста, лиш скріплене поліції.

Чутка, що грецьке правительство достало нову ноту, є неправдива.

„Matin“ доносить що значна часть 4. грецького полку піхоти з 15 офіцирми на чолі, заявила ся за солунським правительством.

АТЕНИ. Союзники зажадали від міністра комунікації 200 ваґонів для цілий антанту в Македонії. Міністер згодив ся.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Оголошеня.

Видає і відвічає за ред.: Д-р Свдір Голубович. Друкарня А. Ґольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19.